

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»



Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023

«Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ»

«Απόδοσις της εορτής της Μεταμορφώσεως»

Μετάθεσις λειψάνων του

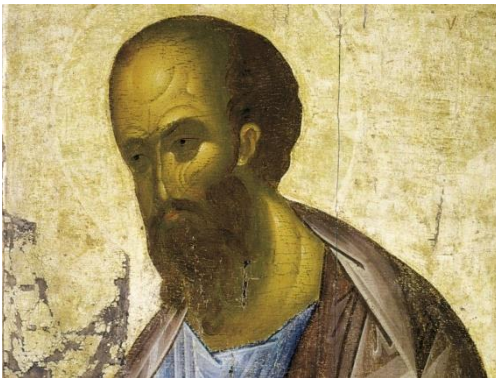
αγίου Μαξίμου του ομολογητού

έτος 16^ο Τεύχος 713



ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Α' Κορ.4,9-16) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου



« Εάν γαρ μυρίους παιδαγωγούς έχητε εν Χριστώ, αλλ' ου πολλούς πατέρας» (Α' Κορ.4,14).

Όταν ο Νικόδημος επισκέφτηκε νύχτα το Χριστό, Εκείνος του μίλησε για μια γέννηση πέρα από τη σωματική. Του αποκάλυψε την πνευματική αναγέννηση του πιστού «εξ ύδατος και

πνεύματος», με την οποία εισέρχεται κανείς στη βασιλεία του Θεού. Γι' αυτή τη γέννηση μας μιλάει σήμερα ο Απόστολος Παύλος, υπογραμμίζοντας την παρουσία ορισμένων προσώπων στο Σώμα του Χριστού, που με τη χάρη του Θεού αξιώνονται να γίνουν οι κατ' άνθρωπο συντελεστές της. Και τα πρόσωπα αυτά είναι οι πατέρες, ένα ουσιαστικό μέγεθος στη ζωή της Εκκλησίας. Μια διαφορετική συγγένεια μας παρουσιάζει ο Παύλος σήμερα. Με πατρική στοργή συμβουλεύει και νουθετεί τους χριστιανούς της Κορίνθου και σημειώνει χαρακτηριστικά: «Εάν γαρ μυρίους παιδαγωγούς έχητε εν Χριστώ, αλλ' ου πολλούς πατέρας εν Χριστώ Ιησού δια του ευαγγελίου εγώ υμάς εγέννησα» (Α' Κορ.4,14).

Εάν έχετε πάρα πολλούς παιδαγωγούς και διδασκάλους εν Χριστώ, δεν έχετε όμως πολλούς πατέρες. Διότι εγώ με το κήρυγμα του Ευαγγελίου σας

γέννησα πνευματικά με τη Χάρη, που μου έδωσε η κοινωνία και η σχέση μου με το Χριστό. Ο Παύλος κάνει διάκριση ανάμεσα σε πατέρες και παιδαγωγούς των πιστών. Οι πρώτοι είναι λίγοι σε σύγκριση με τους δεύτερους. Οι πατέρες είναι εκείνοι, που γέννησαν τέκνα πνευματικά. Οι παιδαγωγοί συντελούν στην περαιτέρω ανάπτυξη και καλλιέργειά τους. Οι παιδαγωγοί συμπληρώνουν το έργο εκείνων με την **εποικοδομή** τους. Όταν λέγει αυτά ο Παύλος έχει υπόψη του τον ίδιο του τον εαυτό. Το λέγει άλλωστε καθαρά στους Κορινθίους, ότι είναι ο πνευματικός τους πατέρας, αυτός τους αναγέννησε πνευματικά. Αυτή ακριβώς η πνευματική συγγένεια μας δίνει αφορμή να δούμε ποιο είναι κυρίως το έργο του πνευματικού πρωτίστως και του παιδαγωγού συνάμα. Για το λόγο που είναι πνευματικός πατέρας τους μπορεί απτά και συγκεκριμένα να περιγράψει το έργο του σ'αυτούς, σε αντιδιαστολή με το έργο των πολλών διδασκάλων που έχουν. Ο Παύλος **εφύτευσε**, ενώ ο Απολλώς, μετά τον Παύλο, μόνο **πότισε**. Αυτός έθηκε θεμέλιο, όσοι ήλθαν μετά από αυτόν απλά **εποικοδομήσανε**: **«Εγώ εφύτευσα, Απολλώς επότισεν, αλλ'ο Θεός ηύξανεν...Κατά την χάριν του Θεού την δοθείσαν μοι ως σοφός αρχιτέκνων θεμέλιον τέθεικα, άλλος δε εποικοδομεί, έκαστος δε βλέπω πως εποικοδομεί»**. (Α' Κορ.3,6,10)

Υπάρχει μια αναλογία ανάμεσα στους πνευματικούς και σαρκικούς πατέρες. Είναι και οι δύο μοναδικοί και αναντικατάστατοι, γιατί και οι δυο οδηγούν στην ύπαρξη βιολογική ή πνευματική. Κι αυτό γίνεται μια φορά στη ζωή του ανθρώπου. Υπαρξιακό και ανεπανάληπτο γεγονός δεν είναι μόνο η γέννηση, αλλά και η αναγέννηση, που συζήτησε ο Κύριος με το Νικόδημο εκείνη τη νύχτα. Υπάρχει και μια ουσιαστική διαφορά. Οι σαρκικοί πατέρες γεννούν για τον κόσμο, ενώ οι πνευματικοί πατέρες γεννούν για το Χριστό και την αιωνιότητα. Μάλιστα προσδιορίζοντας τη δεύτερη **γέννηση** ο Απόστολος την ονομάζει: **«εν Χριστώ και δια του ευαγγελίου»**. Οι πατέρες των πιστών είναι «εν Χριστώ», πατέρες και τα πνευματικά τους τέκνα γίνονται μέσω αυτών, όχι δικοί τους, αλλά ουσιαστικά του Χριστού τέκνα. Αυτό σημαίνει ότι για να γίνει κανείς στο σώμα του Χριστού πατέρας, πρέπει να είναι ο ίδιος πρώτα «εν Χριστώ», δηλαδή αναγεννημένος, αληθινό τέκνο του Θεού, του μόνου κατ'ουσία πατέρα. Αν δεν υπάρχει αυτή η προϋπόθεση, δεν μπορεί κανένας να οδηγήσει στην εν Χριστώ αναγέννηση.

Πατέρας, αγαπητοί μου, δε λέγεται μόνο εκείνος, που μάς γέννησε και μάς μεγάλωσε σωματικά. Είναι κι εκείνος, που μας αναγέννησε, δηλαδή μάς γέννησε πνευματικά. Αυτός, όπως είδαμε θεωρείται κυρίως πατέρας. Είναι ο άνθρωπος, που έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα και της προσωπικότητάς μας. Είναι εκείνος που πόνεσε για την πνευματική μας καλλιέργεια. Η ορθοδοξία, ως Εκκλησία του Χριστού είναι αδιανόητη χωρίς Παύλους, χωρίς πατέρες και μητέρες εν Χριστώ, που οδηγούν στην εν Χριστώ αναγέννηση τα πνευματικά τους τέκνα. Η ορθοδοξία είναι Εκκλησία των πατέρων. Αν ρωτήσουμε ποιοι είναι οι σπουδαιότεροι πνευματικοί μας πατέρες, τους Αποστόλους όλοι θα αναφέρουν. Πατέρας ο Παύλος και ποια κληρονομιά, που άφησε στα πνευματικά του παιδιά; Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, είναι η σπουδαιότερη επένδυση για τη ζωή μας, για το μέλλον μας. Αυτός όμως ο αγιότατος πατέρας, ο Παύλος, δεν ντρεπόταν να γράψει λόγια σαν τα παρακάτω για τον εαυτό του στα πνευματικά παιδιά του: **«ουκ εντρέπων υμάς γράφω ταύτα, αλλ'ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ»** (Α΄Κορ.4,14). Τα λέγει αυτά γιατί κάποιοι πατέρες σαρκικοί θέλουν να αφήσουν μια φωτογραφία με ωραία στιγμιότυπα από τη ζωή τους, όταν φύγουν. Ξέρετε κανέναν πατέρα να λέγει στα παιδιά του, ότι είναι μωρός, ένα κάθαρμα; Όχι και ο χειρότερος πατέρας θέλει να αφήσει καλό όνομα για τα παιδιά του. Κι όμως ο άγιος Πατέρας Παύλος μάς προτρέπει να μη ντρεπόμαστε αν έχουμε κακό πατέρα.

Πώς θεωρούσε ο κόσμος τους Αποστόλους; Τους αποκαλούσε **μωρούς**: **« Ημείς μωροί δια Χριστόν, υμείς δε φρόνιμοι εν Χριστώ, ημείς ασθενείς, υμείς δε ισχυροί, υμείς ένδοξοι, ημείς άτιμοι»** (Α΄Κορ.4,10). Εμείς έχουμε περί πολλού την αξιοπρέπειά μας. Θέλουμε να είμαστε καθώς πρέπει άνθρωποι μέσα στην κοινωνία. Οι Απόστολοι θυσιάζαν ακόμη την κατά κόσμο αξιοπρέπεια. Δέχονται καθημερινά ποικίλες προσβολές, τους έβριζαν κι αυτοί ευλογούσαν, τους ξευτέλιζαν κι αυτοί προσευχόταν: **« Λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν, ως περικαθάρματα του κόσμου εγεννήθημεν, πάντων περίψημα έως άρτι»** (Α΄Κορ.4,12-13). Να ποιος είναι ο πραγματικός πνευματικός πατέρας.

Οι σημερινοί πνευματικοί πατέρες, σύμφωνα με το λόγο του Αποστόλου Παύλου, είναι οι άνθρωποι εκείνοι, είτε ιερείς, είτε μοναχοί, ή και λαϊκοί, τους οποίους η θεία πρόνοια έφερε κοντά μας σε κάποια στιγμή της ζωής

μας, για να μάς οδηγήσει στη συνειδητή πίστη, στην πραγματική χριστιανική ζωή, στην πνευματική αναγέννηση. Ειδικότερα πνευματικός πατέρας θεωρείται ο ιερέας στον οποίο εξομολογούμαστε τις αμαρτίες μας, αλλά και καταφεύγουμε για να λάβουμε κατάλληλες συμβουλές και καθοδήγηση στον πνευματικό μας αγώνα. Το έργο των πνευματικού μας πατέρα, όπως με θαυμάσιο τρόπο σημειώνει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, είναι το: **« ψυχὴν πτερώσαι, αρπάσαι κόσμου και δούναι Θεώ »** . Να δώσει δηλαδή πνευματικά φτερά στην ψυχή του πιστού, να την αρπάξει από τα νύχια του αμαρτωλού κόσμου και να την ασφαλίσει κοντά στο Θεό.

Έχουμε, λοιπόν, όλοι μας ανάγκη από έναν πνευματικό πατέρα. Αυτό που οφείλουμε κυρίως είναι η υπακοή μας. Ο πνευματικός μάς δίνει οδηγίες για το τι πρέπει να αποφεύγουμε ή τι να ακολουθούμε . Ας τον ακούμε, διότι δε μιλάει με προσωπικά κριτήρια και ιδιοτέλεια, αλλά με φόβο Θεού και συναίσθηση ευθύνης για να μάς βοηθήσει να διακρίνουμε ποιο είναι το θέλημα του Θεού σε κάθε περίπτωση. Είναι πραγματική ευλογία να έχουμε πνευματικό πατέρα και όχι μόνο παιδαγωγούς. Πόσους αγώνες και προσευχές, πόσες θυσίες και κόπους καταβάλλει ο άνθρωπος αυτός, για να μάς περάσει μέσα από την τρικυμισμένη θάλασσα του κόσμου στο λιμάνι της βασιλείας των ουρανών.

Το να έχεις πνευματικό πατέρα είναι , ασφαλώς, ευλογία. Προσοχή όμως. Όπως υπήρξαν ψευδοπροφήτες στην Παλαιά Διαθήκη, έτσι μπορεί να υπάρξουν και ψευδοπατέρες, που δεν μπορούν να οδηγήσουν στην αναγέννηση τον άνθρωπο εν Χριστώ, όσοι δεν είναι οι ίδιοι εν Χριστό αναγεννημένοι. Όχι σπάνια δε, καταντούν πατριοί, γιατί αντί να οδηγούν στην εν Χριστώ ελευθερία, υποτάσσουν τα πνευματικά τους τέκνα στον εαυτό τους, δημιουργώντας θύματα και όργανα υπηρετικά στους οποιουσδήποτε σκοπούς τους. Έχουμε αρκετά τέτοια σύγχρονα παραδείγματα. Μη μπορώντας να αναγεννήσουν δια του Ευαγγελίου, δε γεννούν εν Χριστώ, αλλά εν πλάνη και αμαρτία. Προσφέρουν δηλαδή μια γέννηση, που ισοδυναμεί με πνευματικό θάνατο. Αυτό συμβαίνει κυρίως με τους αιρετικούς, αλλά και με όσους αναλαμβάνουν το ρόλο του πατέρα, χωρίς να είναι αναγεννημένοι εν Χριστώ οι ίδιοι. Προσοχή λοιπόν! **« εάν γαρ μυρίους παιδαγωγούς έχητε εν Χριστώ, αλλ' ου πολλούς πατέρας, εν γαρ Χριστώ Ιησού δια του ευαγγελίου εγώ υμάς εγέννησα.»** (Α΄ Κορ.4,15) μάς συμβουλεύει ο Απόστολος Παύλος. **ΑΜΗΝ.**